

Oec.avondgebed 1 mei 2013

Thema 'koningslied'

Opening: Wees hier aanwezig..... 'Dat wij herleven'.

Inleiding:

Er is veel te doen geweest over het Koningslied i.v.m. de troonswisseling.

Dat was voor mij een aanleiding om eens na te denken over:

wat er in een koningslied zou moeten of kunnen staan

als we er een voor God zouden maken,

want Hij wordt in de H. Schrift meerdere keren 'koning' genoemd,

met name in een aantal psalmen,

wat houdt dat koningschap in die psalm in?

Of als we een koningslied zouden maken voor Jezus,

die op de vraag van Pilatus 'U bent dus toch koning?'

antwoordt met 'Ja koning ben ik...'

Wat zou er in een koningslied voor Hem moeten staan?

Ik nodig u uit om er in deze gebedssamenkomst even mee bezig te zijn.

Zang: nr. 90 The Kingdom of God

Schriftlezing: Psalm 47 (een koningspsalm) (ev. ook Ps 93 of 97 of 145

Zang: nr. 52 Laudate omnes gentes

Overweging:

In de Koningspsalmen wordt de Heer God heel uitdrukkelijk aangeroepen als 'Koning'.

Hij is daarin vooral koning over de schepping:

de oorsprong en instandhouder van de grootsheid van de schepping.

Hij die ons en deze schepping ver te boven gaat: nauwelijks in woorden te vatten.

In het bijzonder is Hij koning van het volk van Abraham;

meer dan David en Salomo is Hij de Koning van Israël, zijn volk.

Niet alleen en niet zozeer 'ver boven het volk staande' ,

maar als Redder, Bevrijder van hen, telkens weer opnieuw.

'Gerechtigheid' is het vooral wat Hij van zijn volk verwacht:

ieder tot zijn recht laten komen.

Maar als je kijkt hoe deze God en Koning zich in Jezus heeft geopenbaard,

dan verkondigt Hij ook een koninkrijk, het Koninkrijk van God,

die er niet alleen een is van recht en gerechtigheid,

maar bovenal van liefde, en barmhartigheid (en aandacht voor de kwetsbare mens).

Je zus' evangelie staat er vol van.

Jezus zelf ontwijkt steeds de titel Koning voor hemzelf, omdat zijn toehoorders daarbij alleen maar denken aan macht en politieke bevrijding. Pas vlak voor zijn gevangenneming laat Hij zich bij zijn laatste intocht in Jerusalem zich huldigen als een koning: 'Hosanna, zoon van David', maar Hij zit dan niet op een koninklijkpaard, maar op een ezel, een lastdier van gewone mensen. Hij is de koning van de 'dienstbaarheid' ten einde toe. En als Hij een paar dagen later gezeseld voor Pilatus staat, als niemand Hem meer ziet als een koning, antwoordt Hij op Pilatus' vraag of Hij koning is, met 'Ja koning ben ik'. Daarom drukken soldaten Hem een kroon op, van doornen; en begroeten Hem spottend met 'Gegroet, koning van de joden'. En boven het kruis hechtten ze een bordje met 'Dit is de koning der joden'. Allemaal spottend bedoeld, maar in dat lijdensverhaal komt de kern van zijn koningschap naar voren: zijn leven gevend, in trouw aan zijn zending; uit liefde voor ons mensen, om ons heil (onze verlossing). Maar zijn dood was niet het laatste. Op de derde dag getuigen zijn leerlingen dat Hij (weer) leeft, anders dan voorheen maar wel echt. (Hij is verrezen uit de doden) Sindsdien wordt Jezus vanaf dan 'de Heer' genoemd, 'kurios' (van oorsprong een koninklijke titel; zo werd de keizer in Rome genoemd)): de levende Heer, terug bij de Vader, en tegelijk blijvend midden onder ons. Hem huldigen wij als koning, in diverse gezangen (ook in de gezangen van deze avond).

Stilte

Zang: nr 15 Ubi caritas et amor, Deus ibi est

Voorbeden, met acclamatie, **nr 32 Gospodi pomilui**,
Afgesloten met **Onze Vader (nr. 113)**

Zang: nr 56 Singt dem Herrn ein neues Lied

Avondgebed

Zang: nr. 12 Bless the Lord my soul

Van harte welkom voor koffie, thee en ontmoeting.